

Українська Католицька Церква Св.Родини

Парох: о. Микола Олвіян Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757

Pastor: Fr. Olvian Nicolae Popovici

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

No. 14/19

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

April 7, 2019 / Квітень 7, 2019

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

**Неділя 4-а Великого посту, (Преподобного Івана Ліствичника).
7 - го Квітня, 2019р. БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ ВЛАДИЧИЦІ
НАШОЇ БОГОРОДИЦІ.**

Глас 4: Апостол: до Євреїв 6:13 – 20. / Євангеліє: Марка 9:17 – 31.

9:00 год. ранку – (Подяка Богові за все для о. Миколи Попович та всієї його Родини; За здоров'я і Божу поміч для Олега та Ориси; Подяка Богові за все для Маргарет, Олега, Емілі та новонародженого Ліам – Яків і всієї Родини Балабан, зам. Оксана Владичак, Софія Ходин та Марія Балабан) - англ. мовою.

10:15 год. ранку – За Парафіян – укр. мовою.

12:00 год. обіда – Літургія для дітей та батьків – на двох мовах.

Вічне світло: Цього тижня вічне світло горітиме – За Боже

**Благословення для Надії Черноמידза,
зам. Сестринство Св. Вервиці.**

6:00 год. вечора – Акафіст до БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ
ВЛАДИЧИЦІ НАШОЇ БОГОРОДИЦІ – укр. мовою.

Понеділок, 8-го Квітня, 2019 р. Собор архангела Гавриїла. Віддання
Благовіщення.

Увага: Божественної Літургії не служимо під час тижня.

7:00 год. вечора – Акафіст до Страстей Христових

Вівторок 9- го Квітня, 2019 р. Св. Матрони, що в Солуні.

7:00 год. вечора – Мале Повечір'я – укр. мовою.

Середа, 10-го Квітня, 2019 р. Прп. Іларіона Нового. Св. Стефана,
чудотворця.

9:00 год. ранку – Літургія Напередосвячених Дарів – на обидвох
мовах.

7:00 год. веч. – Поклони, Канон Андрія Критського - укр.
мовою.

Четвер, 11-го Квітня, 2019 р. Прп. Марка, єп. Аретусійського, і Кирила
диякона, і ін., що з ним при Юліані-мучителєві постраждали.

**3 7- ої до 8- ої год. вечора – Читання Св. Письма (Біблії)
– Нового Завіту**

8:15 год. вечора – Акафіст до Страстей Христових, Вервиця
до Ран Христових, Молебень до Глинянської Чудотворної
ікони Розп'яття Христового.

П'ятниця, 12-го Квітня, 2019 р. Прп. Йоана Ліствичника.

9:00 год. ранку – Хресна Дорога - англ. мовою.

7:00 год. вечора – Хресна Дорога - укр. мовою.

Субота акафістова. 13-го Квітня, 2019 р. Прп. Іпатія, єп. Гангрєнського.

8:00 год. ранку – ☩ пок. Володя, зам. Петро Подкасік

6:00 год. вечора – Вечірня.

Неділя 5-а Великого посту, 14 - го Квітня, 2019р. Прп. Марії
Єгипетської.

9:00 год. ранку - За Парафіян - англ. мовою.

10:30 год. ранку – (Боже Благословення для Ростислава
Москалюк та всієї родини, зам. Надія Москалюк) – укр. мовою.

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяються за
попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими
католиками.

Сповідь: перед або після Св. Літургії та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до о.пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбути
передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:15-1:35). Детальніша
інформація на фейсбуці: <https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>
Уроки українських танців проводяться у суботу: для дітей віком (5-9р.) 1:30 – 2:15
год; (9-11 р.) 2:15 – 3:45 год; (11-15 р.) 3:45 – 5:15 год. Вчителі – п. Григорій Момот
та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої
п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь
повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-
який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться **3- го травня 2019 р.** і
розпочнеться **о 8:15 годині вечора.**

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 –
2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі
та свята до Церкви на Богослужіння. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (сьогодні 7 – го квітня 2019 р. о 12:00 год дня)
в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12:00 годині дня
для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до храму
Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації до вісника – до 12:00 год
кожної п'ятниці.

Заповіт: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родини (Holy Family
Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і
хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна
дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко
двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб
представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, після Божественних Літургій запрошуємо Вас до нашого
парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі!

Недільна Пожертва, 31 – го березня, 2019 р. Реклама до вісника – 75 дол.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$235, Різне: \$25, Миска Рижу: \$7, Бідних: \$50, Квіти: \$85, Вареники: \$212, Церква в потребі: \$162, Річний внесок: \$50, Різне: \$270, Благовіщення: \$10, обід: \$680, Місячна жертва на іпотеку - \$25, Недільна жертва – \$1,323, Разом - \$3,209.00.

Дорогі парафіяни! Управа нашої церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любови для нашого храму минулої неділі 31 – го березня 2019 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймі час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священика.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці квітні 2019 р. наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас! **“На Многая і Благая літа!”**

Новини нашої парафії:

1. Заплановані події при нашій парафії:

А. Звертаємо вашу увагу на те, що в неділю 14-го квітня 2019р. відбудеться добровільна друга збірка жертв для бідних та потребуєчих в Україні та покриття коштів для о. Місіонера.

Звертаємося до всіх хто має відкрите серце та можливість до наших братів та сестер в потребі в Африці чи в Україні. Складені вами жертви будуть переділені на три частини і переслано для потребуєчих та для покриття витрат для о. Місіонера.

Б. Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться в неділю 19 – го травня 2019 р.Б.

В. Дорогі Парохіяни: Наступна Св. Літургія за померлих служитиметься 18 – го травня о 8-й год ранку.

2. Запам'ятайте:

а. Програма «Допомогти бідним та потребуєчим» при нашій парафії закликає всіх нас приєднатися і зібрати необхідні кошти до Паски, для потребуєчих нашої парафії. Наступні продукти можна приносити до цієї акції: продукти добре закриті в сроці дійсності продукції, різні соки, кава, чай, макарон, ітд. Просимо приносити їх до Церкви від сьогодні до 15-го квітня. Також якщо у вас є можливість пожертвувати кошти, тоді буде нагода придбати свіжі продукти. Наступні парафіяни зробили жертви у цьому наміренні: Незнайомий жертводавець - \$200; Сестринство Св. Вервиці - \$100; панство Славомір та Галина Саміло - \$100; п. Наталія Попович - \$100; Матері в молитві - \$100. Всього разом було зібрано 600 дол. Заздалегідь дякуємо.

б. СВЯЧЕНЕ: На Томину Неділю (юліанський календар), 5 травня, 2019 р., наша парафія запрошує всіх на Пасхальний обід (Свячене) після обидвох Св. Літургій у церковній залі. **В скорому часі прилучимо більшої інформації до вісника.**

3. Висловлюємо нашу щирю подяку:

а. жінкам з Сестринства “Св. Вервиці” а особливо: п. О. Блищак, п. А. Максимовій, п. Н. Попович, та п. Н. Войтович, які добровільно прийшли і приготували випечення завиванців для нашої недільної кави в п'ятницю 29 – го березня.

б. Сестринству Св. Вервиці а особливо: п. О. Захарюк, п. Н. Антонів, п. Я. Климовец, п. О. Романюк, п. Х. Николин, п. О. Блищак, п. А. Максимовій та панові С. Шелестов які добровільно прийшли та приготували рибний обід з нагоди свята нашого кобзаря Тараса Шевченка в суботу 30 – го березня.

в. п. Олександр Присташ та п. Сергій Шелестов, які добровільно виконали декілька необхідних робіт для нашого парафіального центру.

г. До вашої уваги: минулого тижня було вислано 9 пачок вагою 455 фунтів і заплачено за пересилку 480 дол. до сиротинця в місто Полтава, яким опікуються сестри Василіанки.

г. жінкам з Сестринства “Св. Вервиці”, які добровільно прийшли і приготували все необхідне для смачного рибного обіду після другої Служби Божої, який відбувся 28 – го березня, 2019р. Весь прибуток становив 1,250 дол з яких було покрито 570 витрати, 250 дол. пожертвувано для потреб Суботньої школи а 430 дол. для потреб нашої парафії.

д. панству Сміт, які придбали 10 книжок Св. Письма (Біблії для дітей) і пожертвували для потреб нашого храму.

Нехай Бог поблагословить усіх волонтерів та жертводавців і винагородить сторицею.

4. Ми маємо на продаж вареники з картоплею, з сиром \$6.00 за порцію. Кошти з продажу ідуть для потреб нашої Церкви.

5. п. Роман Васьків організовує навчальний курс «Розмальовування Писанки» сьогодні в неділю 7-го квітня 2019р. починаючи з 2:00 год. по обіді. Цей курс надасть вам можливість мати особисто прикрашену писанку у ваших кошиках. Більша інформація прилучена до нашого вісника.

Увага: - Ти укріплюєш всіх людей і оновлюєш упалих, Христе Боже наш, Ти з лона Отця нероздільно зійшов і воплотився з пресвятої Діви Марії і прийшов у світ, щоб удостоїти піклування природу нашу, загарбану безплотними і душогубними злочинцями, які обнажили її з непорочності і важко поранили і відновив її для батьківщини отчої. Сам, Владико, зціли невидимі виразки і перев'яжи плотські ураження чесною Кров'ю Твоєю, яку пролляв еси за нас і помазанням святим Твоїм, яке нам дарував еси і ізбав нас від злочинців невидимих, які неустанно завдають нам ран і поспішають викрасти в нас віру нашу і надію на Тебе і жадають відкинути нас від благодаті. І не відкинь нас від чоловіколюбної, всеохопної і спасительної лічниці, щоб зцілені і очищені від усякого докору удостоїлись ми звання церкви первородних, записаних на небесах, Ти бо еси Лікар невидимих і видимих недуг. Бо Ти є Бог наш, і тобі славу віддаємо, Отцю і Сину і Святому Духові, нині і повсякчас, і на віки віків. *(Замовна молитва у четверту неділю Великої Чотиридесятниці).*

- І постити, і їсти треба побожно. Постимо тоді, коли через піст можемо ліпше виконувати Божу заповідь. А їмо не як захланні, але як Божі робітники, коли Божий закон вимагає скріпляти тіло їжею. Завжди потрібно пам'ятати на слова Апостола (1 Кор. 10:31): «Чи їсте, чи п'єте, чи що інше робите, все робіть на славу Божу» (св. Василій Великий, КПр. 139).

- Піст - це захорона від чуттєвості, викорінення злих думок, звільнення від снів, чистота молитви, світло душі, сторож розуму, визволення від сліпоті, двері покаяння, покірне зітхання, радісний жаль, притишення в розмові, засіб мовчання, сторож послуху, здоров'я тіла, відпущення гріхів, райські двері й радість (св. Іван Ліствичник, Слово 14).

- Значення посту полягає не у стриманості від їжі, а в усуненні гріхів. І хто обмежує піст тільки стриманістю в їжі, той властиво безчестить його.

Ти постиш? Докажи мені це своїми ділами! Якими, скажеш, ділами? Коли побачиш бідного, дай милостину. Коли маєш ворога, примирися! Коли побачиш свого друга щасливим, не завидуй! Коли побачиш гарну жінку, пройди мимо. Хай постяться не тільки уста, але слух, зір, ноги, руки та всі члени нашого тіла... Що за користь, коли ми стримуємося від птиць і риби, а гриземо і з'їдаємо братів (св. Іван Золотоустий, Про статії 3).

- Піст завжди корисний для тих, що його радо приймають. Бо на такого, що постить, не наважаться нападати злі духи. Навпаки, радше сторожі нашого життя - ангели помагають тим, що постом очистили свої душі (св. Василій Великий, Про піст 2).

- Тому, що ми не постили, нас прогнано з раю. Чинімо, отже, піст, щоб до раю знову повернутися! Хіба не бачиш, що Лазар через піст увійшов до раю?... Не виправдовуйся неміччю тіла і слабкістю! Це ж ти не переді мною виправдовуєшся, але перед тим, хто все знає (св. Василій Великий, Про піст 1).

До вашої уваги: 6 - 17 жовтня, 2019 року – 11 денна проща до Франції (Париж - Версаль – Санліс – Амєн – Шартр – Мон-Сен-Мішель – Ренес – Бордо – Люрд – Рокамадур – Невер – Париж). Дорогі парафіяни, наша четверта парафіяльна проща до Франції триватиме від 6 до 17 жовтня 2019 року. Щоб ця проща здійснилась потрібно записатись не менше 30 осіб. Регістрація проходить до 20 – го травня, а до 10 червня повинні заплатити суму, щоб все що заплановано здійснилося. Приєднайтеся до нас у цій одинадцятиденній духовній подорожі, роздумуючи над духовним життям кожного з нас. Заохочуємо вас не до ще однієї поїздки, а до духовної подорожі, яку запам'ятаєте назавжди. **За додатковою інформацією звертайтеся до о. Пароха М. Поповича.**

Пригадуємо про Молитву: *Пам'ятаймо, що Господь Бог нас створив, щоб ми любили Його, поважали і служили йому. Мудрість породжує любов. Ми не можемо любити Бога, якщо не звертаємось до Нього у молитві. Але через щирі молитви ми отримуємо ласку Божу, яка провадить нас до пізнання Бога, і так ми заслуговуємо на Його ласки і любов до нас. Всі ми запрошені кожного дня на молитву о 9-ій год. вечора. Надіємось, що хоча б одна Родина на день візьме участь у молитві, щоб бути ближче до Бога не тільки у Неділі і свята, але і в будні.*

Увага: Благовіщення Пресвятої Богородиці

"Жено, ось син твій. Потім каже до учня: Ось мати твоя" (Йо. 19, 26—27). Мама — це героїня. Бо вже із стану свого материнського, покликана до обов'язку героїства. Але якщо звичайна людська мати покликана до героїства, то до якого ж високого ступеня цього героїзму була покликана Мати Божа — Пречиста Діва Марія. А покликана була до найвищого ступеня героїзму — мучеництва. Вона то почала свій мученицький шлях з моменту Благовіщення. Мусіла зректися всього заради тої дитини, яку почала в своєму лоні. Довгий шлях до Вифлеєму, сльотави погода, дощі, холод. Страшенна невігода для вагітної жінки. Породила дитя в стайні для худоби. В холоді... Ще не опам'ятавшись, покидає рідний край, серед зими і холоду втікає до Єгипту. Страх, пережиття, бо Ірод вбиває дітей... На свято Пасхи в Єрусалимі згубила свою дитину — Ісуса. Страх, пережиття, туга... З болем серця шукає його. Ісус проповідує, а фарисеї не слухають. Переживає, хотіла б все зробити, щоб йому допомогти. **"Я Господня слугиня: нехай зо мною станеться по твоєму слову!"** (Лк. 1, 38). Що думаємо, коли чуємо це слово? Які образи встають перед нашою уявою? Пречиста Діва Марія, ангел Гавриїл, святий Обручник Йосиф. Але, напевно, наше уявлення і розуміння Благовіщення було б не повним, якби ми дивилися тільки на особи, подію, час, місце, а не звернули увагу на почуття. Адже сукупність почуттів, які охоплювали учасників Благовіщення, може глибше відкрили перед нами Божий план спасіння. Ангел приходить до Діви з Назарету і приносить їй благу вістку: "Радуйся, Благодатна, Господь з тобою! Благословенна ти між жінками" (Лк. 1, 28). Як почувалась Марія? "Вона ж стривожилась цим словом..." (Лк. 1, 29). Тривогу цю зауважує ангел і відразу заспокоює: "Не бійсь, Маріє! Ось ти зачнеш у лоні й родиш сина й даси йому ім'я Ісус" (Лк. 1, 31). Після тих слів тривога Пречистої поєднується із здивуванням: "Як воно станеться, коли я не знаю мужа?" Не маючи жодної плями гріха, стривоження. її тривога — це турбота про чистоту своєї душі і свого тіла. Про почуття Обручника Йосифа чуємо в іншому уривку Святої Євангелії: "Марія... була заручена з Йосифом; але перед тим, як вони зійшлися, виявилось, що вона була вагітна від Святого Духа. Йосиф, її чоловік, бувши праведний і не бажавши її ославити, хотів тайкома її відпустити. І от, коли він це задумав, ангел Господній з'явився йому уві сні й мовив: — Йосифе, сину Давида, не бійсь узяти Марію, твою жінку, бо те, що в ній зачалось, походить від Святого Духа" (Мт. 1, 18—21). В такий непростий спосіб Господь творить Пресвяту Родину: святого Йосифа, Пречисту Діву Марію і Ісуса в її лоні. Ще за довго до народження, обоє наражені на тривогу. Як це станеться, що скажуть люди, як сприйме родина і т. д. Так Господь творить сім'ю, і дає їй певне завдання: втілення Сина Божого. Марія повинна народити Ісуса. Йосиф і Марія повинні виховати

Його. Господь творить людську сім'ю також для певної цілі: народження і виховання дитини. Як це станеться? Ап. Павло відповідає: "Для того покине чоловік батька свого і матір, і пристане до своєї жінки, і обоє будуть одне тіло. Це велика тайна; але кажу це про Христа і про Церкву" (Еф. 5, 30—33). Бог підносить зв'язок чоловіка і жінки до великої Тайни, а цю тайну називаємо Святою Тайною Подружжя. Свята Тайна — це видимий знак невидимої Божої Ласки. В Святій Тайні подружжя, як і в кожній Святій Тайні, Господь зсилає свою Святу Ласку. А Ласка ця діє так, що зміцнює любов між чоловіком і жінкою до смерті. Вона дає можливість долати життєві труднощі, не зауважуючи поганих звичок і нахилів один одного. Ласка Божа, подібно як ангел в часі Благовіщення, то біля Пречистої Діви Марії, то біля святого Обручника Йосифа зі своїм потішаючим "Не бійся". Лише одне може захитати віру. Лише одне може стати загрозою єдності між чоловіком і жінкою — втрата Божої Ласки. І так було на самому початку, так є і до сьогодні. Коли Адам і Єва перебували в Божій Ласці, були щасливі. Вони й подумати не могли, що щось може бути не так. Адже все, що створив Бог: "... Бачив, що було добре" (Бут. 1, 25). З моменту падіння в гріх втратили Божу Ласку і відкрилися їм очі "... і побачили, що були нагі... позшивали смоківне листя і поробили собі пояси" (Бут. 3, 7). Гріх відкрив їм наготу одне одного. В грісі побачили свої недосконалість. Щось в ньому не так... щось в ній не так... Сьогодні також діється щось подібне як в раю. Доки подружжя живе в Божій Ласці, доти все добре. Вистачає лише гріха, як все стає не так. Вони стають "нагі". Він злий, скупий, невдячний, грубійан. Вона: марнотравна, сварлива, неприваблива і т. д. Звідси злоба, сварки, пияцтво, подружні зради, а в кінці руїна — розлучення. Нещасні діти, яким про батьків нема що доброго сказати. Інтернати, будинки престарілих, смерть з голоду десь на смітнику... Кожен тяжкий гріх однаково відбирає Божу Ласку. Але є певні гріхи, за які чоловік і жінка обоє несуть кару. Зрештою, з моменту шлюбу в церкві для подругів все стає спільним, і відповідальність за свої вчинки також спільна.

Владика Венедикт (Алексійчук) Можемо з певністю сказати, що Богородиця пережила неабияке здивування, навіть певний шок, коли їй з'явився ангел і звістив новину, що вона народить Сина Божого. Однак водночас маємо усвідомлювати, що Марія перебувала з Господом у настільки близьких і глибоких стосунках, що змогла прийняти цю подію, бо побачила в цьому Божу волю. Дуже важливо для нас приймати всі події в нашому житті, бачити за ними Бога й завжди бути готовими вслухатися в те, що Бог нам промовляє. **Вчімося завжди виявляти**

таку ж саму готовність відповідати Богові «так», як це робила Богородиця.

Щоденні ситуації свідчать, що цієї готовності в нас мало. Це свято заохочує нас зробити такий іспит нашої готовності. Щоб ми побачили, скільки нам треба працювати над собою.

Євр. 6, 13-20. «Ми, що прибігли прийняти надію, призначену нам, у Ньому маємо неначе якір душі, безпечний та міцний»

Які би складні обставини не склалися у нашому житті, завжди маємо триматись за Господа. Саме Бог був Тим, хто давав відвагу й витривалість мученикам ставати перед царями, переслідувачами і катами. Так само й ми, коли будемо триматися за Господа, як за єдиний якір, нічого і ніколи не зрушить нас з місця. Саме ця віра давала нашим попередникам у часи підпілля, у часи Радянського Союзу бути витривалими. Коли нас зносить праворуч чи ліворуч, то це свідчить, що ми не міцно тримаємось за Господа. Коли на нас щось впливає, щось вибиває з колії, це знову ж показує, що ми мало закорінені в Бозі. Наші прогрішення і падіння вказують на це, що ми не тримаємось за Господа. **Якщо б ми тримались за Нього, то ніхто і ніщо не могли б нас звести з правдивого шляху, ми б завжди перебували з Господом в будь-яких обставинах нашого життя. Мр. 9, 17-31. «О роде невірний! Доки я буду з вами?»** У Євангелії можемо знайти декілька епізодів, коли Ісус Христос промовляв, здавалось би, досить категорично: коли проганяє продавців із храму, коли називає Петра сатану чи людей родом невірним. Так відбувається не тому, що Його «довели» і Він емоційно зреагував. Спаситель хоче вказати на основу буття людини – життя вірою. Адже бачимо, що особу Ісуса Христа апостоли прийняли з вірою. Можливо, сьогодні здається дивним, що люди мали нагоду пізнати Христа, але цього не зробили. Адже навколо Нього ходили тисячі, і Юда Іскаріотський був поруч Нього. Але одне – знати про Ісуса Христа, бачити Його, а зовсім інше – повірити в Нього. І це справа кожного з нас. Ми можемо розповісти дуже багато про Спасителя, знаємо правди віри, Символ віри, можемо вживати багато цитат з Євангелія. Але ті слова, з якими Ісус Христос звертався до людей, Він може сказати і до кожного з нас: «О роде невірний!» Бо Він один знає наші серця й те, наскільки в нас слабка віра, наскільки ми не вміємо покладатися на Бога! **Тож, слухаючи це Євангеліє, робімо собі іспит сумління: наскільки ми живемо вірою? Наскільки за нашою вірою Бог може діяти в нашому житті?**

ЙОСИФ ОБРУЧНИК – 5 – го Березня: Зовнішнє життя Йосифа було теж добре впорядковане. Його ніколи не вела до людей нехоть до праці, пуста цікавість чи бажання якоїсь розваги й приємності, а лише Господня воля, релігійні чи родинні обов'язки, ремісницька праця. Тому й не переривалася Йосифова злука з Богом і не були на заваді його внутрішньому, духовному життю люди. Навпаки, його душа через пожертву й терпіння, яких йому вистачало в світі, збагачувалася заслугами, чеснотами й тією радістю, яку приносить свідомість зробленого ближнім добра. Своім життям Йосиф дає нам важливу науку. Працею ми повинні заробляти собі одночасно на хліб і спасіння душі. Навіть серед найважчої чи малопомітної праці нам треба дотримуватися Христової програми: "Шукайте перше Божого царства". Праця має бути для нас – для зароблен-ня хліба, а хліб і ми з душею й тілом – для Господа Бога. Розумно працювати св. Йосиф вчить усіх тих, що наслідують його приклад і просять собі в нього заступництва. Св. Йосифа можна знайти лише в св. Родині, біля Ісуса й Марії. Він цією Родиною керував, опікувався, трудився для неї, в її лоні і помер. Своєю побожністю він запевняв для неї Боже благословення, працею своїх рук годував її, а любов'ю робив її щасливою. Св. Йосиф був її оборонцем, радником і потішником. Тепер він став небесним опікуном наших родин, громад та держав, які є уособленням великих родин. Своїми чеснотами, мудрістю, дбайливою добродійністю Йосиф став прикладом для всіх

настоятелів і правителів, а для підданих – взірцем послуху світській владі. Тому в давні часи великі держави й могутні династії вибирали св. Йосифа своїм заступником. Цього треба і в наш час. Христова Церква, що має одну спільну надприродну ціль, є теж великою родиною. Як у кожному товаристві, так і в Церкві майже все залежить від доброї управи. Нею є ієрархія. Священнича влада є передусім владою над правдивим Тілом і Кров'ю Ісуса Христа, що є дійсно присутній у Пресвятій Тайні Євхаристії. З цієї влади випливає теж влада над Містичним Тілом Ісуса Христа, що ним є вірні. Священники мають право навчати їх, управляти ними, лучити їх з Богом та спомагати молитвою й благословенням. Церква знайшла приклад для себе в св. Родині, а нею управляв св. Йосиф, її голова, батько, опікун і управитель. Тому йому належить особлива честь у Церкві як її небесному заступникові. Нам треба кожного дня просити св.

Йосифа злучити весь український народ в одну християнську родину, якою є Католицька Церква. Живе в св. Церкві ще інша родина, яка особливо близька св. Йосифові. Це чернеча родина. Монаший стан є школою досконалості, прямуванням до вершин чеснот. Суттю досконалості є любов до Господа Бога. Ченці не тільки зберігають Божі і церковні заповіді, але також виконують усі євангельські ради про добровільне вбожество, чистоту й послух. Ці три євангельські ради успішно допомагають монахам досягти християнської досконалості. Сила їхня полягає в тому, що добровільне убозтво усуває прив'язання до дочасного добра, чистота позбавляє грішних тілесних розкошів, а добровільний послух усуває схильність до самоволі. Три вищезгадані євангельські ради набирають найбільшої сили через чернечі приречення-обіти – зберігати якнайвірніше аж до смерті убозтво, чистоту й послух. Крім цих трьох монаших обітів, які становлять суть чернечого життя, деякі Чини вибирають собі ще особливе богомільне життя для особистого освячення, інші займаються апостольською працею. Деякі Чини є богомільно-апостольські. Безперечно, св. Йосиф є найдосконалішим прикладом для кожного ченця. Він на землі не шукав нічого іншого – тільки любові до Бога. Усе своє життя прожив у вбожестві, чистоті й послуші, плакаючи глибоке внутрішнє духовне життя. Він умів працювати, молитися. З усіх мужів на світі св. Йосиф був найбільш подібний до Божественного Спаси-теля, що був найкращим прикладом і виконавцем духовного життя, поєданого з невтомною зовнішньою діяльністю. Тому в усіх Чинах вшановують св. Йосифа як особливого опікуна свого життя, праці й місії. Цей Святий, що перший розповідав мудрецам зі Сходу про Месію-Спасителя, особливим благословенням оточує родину католицьких місіонерів. Тепер, коли вороги Бога намагаються опоганити родину, розбити її та вчинити зняряддям нещастя й пеклом на землі, нам треба просити св. Йосифа стати в обороні наших сімей та берегти в кожній з них Ісуса й Марію. А св. Церква вибрала св. Йосифа своїм небесним опікуном. У зв'язку з цим його похвально називаємо патріархом як одного з останніх представників Давидового роду, а водночас одного з найближчих предків Ісуса Христа, що безпосередньо беріг, виховував, спілкувався з Ним. Зі св. Йосифом кінчається Старий Завіт і розпочинається Новий, який народився з хвилини заснування св. Родини. Таким чином св. Йосиф належить до обох Заповітів. Він є патріархом патріархів у найвищому значенні, бо Новий Завіт стоїть вище, ніж Старий. Новий обіймає всю землю, його Ізраїлем є всі народи, злучені з Христом. Людське життя – це страждання і радощі. Сам Спаси-тель багато страждав і аж по хресній дорозі ввійшов у свою славу.**далі буде....**

Житіє преподобного отця нашого Йоана Ліствичника

Святий Йоан народився в Палестині близько 525 р. Ще юнаком він

подався до лаври на горі Синай, монахи якої дивували всіх надзвичайною суворістю життя. Тут він подвизався впродовж 19 років як учень боговгодного монаха Мартирія і досяг такої святости, що багато святих пустинників, навчені Божим Духом, провістили, що він стане ігуменом цієї лаври. Після смерті Мартирія святий Йоан провадив життя затворника в місцевості, що звалася Тола, і прожив тут в молитвах 40 років. Бог дав йому дар сліз, а пролив їх він стільки, що келію його ще довго після його смерті називали "сльозоточивою". Коли до нього стали горнутися учні, він, щоб уникнути спокуси гордості, впродовж цілого року не промовив жодного слова. Бог наділив слугу свого силою чинити чуда, а браття впросили його, щоб став їх ігуменом. Упродовж чотирьох років він управляв монастирем, а потім повернувся назад до своєї келії, де, прославлений Богом, помер у глибокій старості близько 605 р. На прохання ігумена Раїтського монастиря Йоана, святий написав книгу, в якій описує способи, як християнин може поступово досягнути досконалості. Цю книгу він назвав "Ліствицею раю", тобто драбиною, і звідси пішла його назва – Йоан Ліствичник.

І. Я. Луцик, "Життя святих, пам'ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає". Львів, Видавництво «Свічадо», 2013

РОЗДУМИ ПРО ГРІХ ОСУДЖЕННЯ *Впорядковано св. Іваном Голубом*

..... Для багатьох з нас шлях спасіння складається з падінь і підйомів, тому що інакше ми би не могли усвідомити своєї немочі та змиритися. Але це не означає, що людина вже знаходиться на шляху загибелі, бо тут звершується спасительний Божий Промисел, який веде людину до очищення. Тому не слід нікого осуджувати. А осудження, за вченням Святих Отців є плодом гордості. Скажіть чи є хто серед нас хто б не володів цим диявольським гріхом, хто з нас не підноситься якщо не однією то іншою справою? Хто з нас не осуджує своїх ближніх? Отже наше спасіння теж знаходиться в небезпеці. Часто ми не знаємо і не розуміємо свого внутрішнього устрою. Хоча деколи говоримо: «Та я не вважаю себе кращим від нього» (тобто того кого осуджуємо), але це самообман, якщо осуджуємо, то значить вважаємо себе кращими. Але чому ж ми бачимо людей, поганими, злими підступними і так далі. Святи Отці говорять, що причина цього заключається не в людях котрі нас оточують, а в нас самих. За словами Святих Отців, світ який нас оточує ми сприймаємо в залежності від нашого внутрішнього устрою. Для чистих всі здаються чистими і добрими, а для злих і переповнених пристрастями всі є поганими і злими. Так один із древніх отців, саме преподобний Ісая говорить: «У кого чисте серце той всіх людей вважає чистими, але у кого серце осквернене страстями, той не вважає нікого чистим, а думає що всі подібні до нього». А інший отець говорить: «Чистотою нашої думки ми можемо бачити всіх святими і добрими, коли бачимо їх поганими то це відбувається від нашого внутрішнього устрою». Отже якщо люди здаються нам поганими і ми їх осуджуємо, це значить, що ми хворі, але хворі духовно і потребуємо духовного лікування.

Як же подолати цю ваду – осудження інших?

Святи отці подають наступну схему (поради):

1. Осуджувати себе за осудження ближніх.
2. Утримуватись від осудження словом.
3. Утримуватись від осудження у думках (стримувати свою думку).

А ось формулювання (лозунги) для християнина:

1. Я не маю права осуджувати.
2. Я не повинен осуджувати.
3. Я не звик осуджувати.
4. Я боюсь осуджувати.
5. Я не хочу осуджувати.

6. Я не можу осуджувати.

7. Я не люблю осуджувати... Осудження відпаде, коли згадаємо нашу безмежну заборгованість перед Богом. А, між іншим, наші неблаганність, безжалісність до людей загороджують шляхи Божого милосердя й до нас, віддаляючи нас від Бога.

Великий Канон Андрея Критського – школа покаяння

«Наслідуючи в переступі первозданного Адама, пізнає я себе відкинутим від Бога, від вічного царства і солодкості його

через гріхи мої!» (І пісня Великого Канону). В чому згрішив Адам? Чи в тому, що з'їв плід райського дерева? Та чи може їжа та пиття наблизити нас до Бога (пор. I Кор. 8:8). Чи може вона віддалити від Царства Божого? Швидше за все, в першого гріха на землі, як у в усіх наступних, одна і та ж сама природа: бісівська заздрість та людська глупота. Ця бісівська заздрість готова завжди спокушувати навіть найсвятіше, а людська глупота без роздумів приймає до свого серця будь-яке сміття, якщо воно видається людині привабливим. При цьому ми забуваємо одну просту істину: «Не все те золото, що блищить». Іван Золотоустий, говорячи про гріхопадіння наших прародичів, навчає, що змії, спокушаючи праматір Єву, використовує її слабкість, тому представив Бога заздрісним, щоб йому було зручніше принести обман та звести жінку. *«Ні, напевно не помрете! Бо знає Бог, що коли скуштуєте його, то відкриються у вас очі, і ви станете, як Бог, що знає добро й зло. Тож побачила жінка, що дерево було добре для поживи й гарне для очей і приманювало, щоб усе знати; і взяла з нього плід та й скуштувала й дала чоловікові, що був з нею, і він теж скуштував»* (Бут. 3:4-6). Диявол, наповнивши чашу отрутою, подає її жінці, а та, не звертаючи увагу на смертоносну небезпеку, приймає цю отруту. Захоплена гріховним помислом, котрий їй вклав в душу спокусник, вона приймає цей помисел в себе та втягує в гріх і прабатька Адама. Проте гріх, замість обіцяного знання, знімає з них одяг благодаті, одяг слави, в котрий вони були вдягнені. Гріхопадіння пробудило в них почуття наготи та сорому: *«Тоді відкрилися їм обом очі, й вони пізнали, що вони нагі; тим то позшивали смоківне листя і поробили собі пояси»* (Бут. 3:7). Задумаймося: з якої висоти та в яку пропасть було скинуто Адама та Єву через диявольську спокусу. Ті, котрі були одягнені в одяг слави тепер зшивають до купи листя смоківниці та вдягаються в них. Диявол, коли спокушає людину завжди обіцяє великі блага, натомість ми втрачаємо те, що маємо. Кожен із нас стоїть біля цього Євангельського дерева пізнання добра та зла. Кожен із нас знає, що таке добре, а що погане. Проте дуже часто ми, вслід за Адамом, обираємо ту дорогу, котра виводить нас із раю та прирікає на терпіння. Як тяжко нам зрозуміти чого від нас хочу Бог. Ми постимо, обмежуємо себе в їжі та питті, але при цьому проявляємо жорстокість та злість до наших ближніх, ми багато молимося, але при цьому у своїх молитвах ми думаємо тільки про себе. Наші думки є далекі від Бога, від милосердя та любові. Ми творимо поклони, але при цьому відчуваємо біль у власній спині, а не в душі свого ближнього. Господь прийшов на землю, як людину, був розп'ятий та воскрес заради нас, людей, і нашого спасіння. Через Хрещення ми покликані жити новим життям, центром котрого є Сам Христос та Його любов. Ми своїм життям покликані благовістити Христа. І наші молитви, піст, тілесні подвиги – це все повинно служити для нас підкріпленням, засобами для того, щоби ми прийшли до Христа. Сьогодні, читаючи Канон Андрея Критського: **«Наслідуючи в переступі первозданного Адама, пізнає я себе відкинутим від Бога, від вічного царства і солодкості його через гріхи мої!»** (І пісня Великого Канону), роздумуючи над цими словами, ми бачимо, що мав рацію преподобний, пишучи ці слова. Тому що наслідували ми прабатька Адама не в його первозданній чистоті, але в його переступі.